

Tinc la sort de formar part del Ball de Pastorets de l'Arboç des del seus inicis, en els que en una taula f

Aquest any just en el que es fa el canvi de junta i deixo el càrrec, vaig poder-hi anar. És un sopar molt especial per a tots, on es fan les novetades a les noves incorporacions i on es reconeixen mèrits de pastorets que, durant l'any, han fet alguna cosa que es vol remarcar.

El dia del sopar, un cop acabat l'assaig, vam fer una bota al carrer Major per fer l'entrega dels nostres domassos honorífics, tant al Victòria, que ja és com la nostra segona casa, com als nostres músics, que són una part essencial del nostre grup. Després vam anar a sopar, del qual se'n van encarregar les nostres *pastoretes fiesteres*, que a més de buscar una ubicació per sopar, feina poc fàcil un dia de partit Barça-Madrid, van fer l'entrega de premis amb les següents categories:

pastoret

trencacames

, premi que està fet amb molta d'estima, lluny de ser un títol negatiu és un reconeixement a com ens incentiva a saltar i a picar fort;

pastoret nepalí

, per al nostre pastoret més viatger;

pastoreta novata

, que va acabar passant estoicament totes les proves, ja fossin amb nata o amb plàtans;

pastoreta motivada

, amb el rècord d'assistència a tots els assajos i, voldria afegir, amb un fill que la motiva tant amb el ball pastoril que acaba creant finals apoteòsics;

pastoret puntual

, premi que em va fer molta il·lusió poder entregar perquè per un grup com el nostre, ajuda molt a fer pinya saber que, quan es fa una convocatòria, hi ha algú que sempre estarà allà a l'hora en punt i preparat per començar i donar-ho tot. Finalment es va fer entrega del premi al

pastoret més fidel

que era compartit pels dos músics, flabiolaire i sacaire, que estan al nostre costat des dels inicis i que sempre ens han donat suport, que han tingut molta paciència als assajos i que ens han contagiats la il·lusió de fer coses pel simple fet de seguir amb les tradicions, divertint-nos i compartint experiències.

Durant el sopar també es va fer el canvi simbòlic de presidència passant la corona de l'antic president a la nova presidenta, i aquesta just abans de començar a assajar els versos, ens va llegir un discurs d'investidura, fet des del cor, "amb il·lusió". En ell va donar les gràcies membre per membre, a l'antiga junta, per la feina que hem fet fins ara. També va remarcar

l'essència del nostre ball, les ganes de tirar les tradicions endavant, però, sobretot, l'esperit jove de la nova junta que s'inicia en el seu càrrec amb moltes ganes per seguir el llegat però a la vegada per innovar. Després dels aplaudiments a la presidenta vam seguir amb els versos de la Festa Major i amb els nostres reptes pastorils, entre nervis, algun moment d'enyorança però, sobretot, amb moltes ganes de riure i passar-ho bé.

Per acabar només dir a tothom que pugui llegir aquestes línies, que formar part d'aquest ball i tot el que comporta és una de les coses més bones que m'ha passat, i que ha estat un honor formar part, juntament amb els meus companys, de la primera junta que han tingut els pastorets de l'Arboç. Només espero que aquests 5 anys siguin tan sols una petita mostra de tota la vida que li queda al nostre estimat Ball de Pastorets.

